

Jelzőnek álcázott mellékmondat

Újságírók, talán helymegtakarítás céljából, gyakran jelzőként sűrítenek bele egy mondatba attól független, új közléseket.

o *A nyugat-dunántúli faluban, Csíkvándon, a később világhírűvé lett, franciául író Agota Kristof öccseként született Attilát már egyetemistaként, 1960-ban szerződtette a Magyar Nemzet.*

Kristóf Attila egész életrajzát egyetlen bővített mondatba sűrítették. Nem elég, hogy az ő születési adatait jelzőként mondják el, ezen belül még a nővére is kap egy bonyolult (ál)jelzős szerkezetet. **A jelző vagy kijelöl, vagy jellemez.** Kijelölésre nem volt szükség, hiszen megnevezett személyekről van szó. Az életrajzi adatok tulajdonságnak is bajosan tekinthetők. Természetes mondatfűzéssel:

Kristóf Attila egy nyugat-dunántúli faluban, Csíkvándon született. Nővére Agota Kristof néven francia nyelvű írásaival lett világhírű. Attilát már egyetemistaként, 1960-ban szerződtette a Magyar Nemzet.

o *Hegyi Árpád „Jutocsa” egy vendéglőben megfenyegette az őt korábban többször bíráló Közalkalmazotti Tanács elnökét.*

Itt ráadásul rossz helyen van a jelzővé zsugorított állítás. Úgy tűnik, mintha a Közalkalmazotti Tanács bírálta volna Hegyi Árpádot. Helyesen:

Hegyi Árpád „Jutocsa” egy vendéglőben megfenyegette a Közalkalmazotti Tanács elnökét, *aki őt* előzőleg többször bírálta.

o *Nem voltak arra vonatkozó értesülések, miként kapta meg a Bolíviában agyonlőtt Rózsa-Flores az anyagot.*

Egy agyonlőtt ember, egy halott aligha kaphatott volna bármiféle anyagot. Helyesen tehát:

...miként kapta meg az anyagot Rózsa Floresz, akit később Bolíviában agyonlőttek.

Az összetett mondat (vagy több mondat) sokszor jobb, mint a zsúfolt „egyszerű” mondat.